

Latitudo est dimensio magnitudinis corporalis, q. 31. 1. c.
 Latra est quedam prolatio, f. dicitur, q. 100. 4. 1.
 Latio perfectus, & bonus dicitur metaphoricè, quia operatur
 accommode ad finem, q. 1. 1. 1. & q. 91. 1. c.
 Latrocinium apud Germanos olim non reputabatur iniquum,
 § 94. 2. c.
 Laudatur unus sanctus precipue de una virtute, & alius de
 alia propter excellentiorem promptitudinem ad actum unius
 virtutis quàm ad actum alterius, q. 66. 2. 1.
 Laudatur ver. Passio
 Legitator humanæ non habet iudicare, nisi de exterioribus
 actibus, q. 100. 9. c.
 Legitator intendit bonum commune, ideo quodcumque aliud
 preceptum de particulari opere non habet rationem legis,
 nisi secundum ordinem ad bonum commune, quæst. 90. 1. 0.
 & q. 98. 6. 1. 3. & q. 100. 1. 2. c.
 Legistator, quia non potest omnes casus intueri, proponit legem
 secundum ea quæ ut in pluribus accidunt, ferens intentionem
 suam ad commune utilitatem, q. 96. 6. c.
 Legislatoris, vel principis voluntas ut regulata ratione habet ui-
 gorem legis, alioquin effectus magnitudinis quàm lex, q. 90. 1.
 3. & q. 92. 1. 4. & q. 91. 1. 2.
 Legislatoris sapienter est minores transgressiones permittere,
 ut maiores caueantur, q. 101. 1. 2.
 Legislatoris intentio ordinatur primo & principaliter ad bonum
 commune. Secundo autem ad ordinem iustitiæ & iuratus, quod
 bonum commune conferuatur, & ad ipsum peruenitur, q.
 100. 8. c.
 Legislatoris intentio est de duobus, scilicet de fine præcepti, de vir-
 tute, de quo intendit præcepta ferre, id est, de actu virtutis, q.
 100. 9. c.
 Legislatoris intentio est facere subditos bonos, inducendo eos
 ad virtutem, non subdito, sed gradatim per aliusfactionem bo-
 norum operum, q. 91. 1. 0. & q. 96. 1. 2.
 Lepra pilos corrodit, uestimenta conquinat, & sçida reddit,
 & plarumque inducit pro peccato, q. 101. 5. 7.
 Lepra non emundabatur per ritum, & cæremonia legis, nisi
 quandoque miraculose, quando f. sacerdos decipiebatur in
 iudicio, q. 101. 5. 7. & q. 101. 3. 3.
 Lepre purgatio dupliciter fiebat, scilicet per iudicium, & restitue-
 mentum in confortium hominum, q. 101. 7. c.
 Lepre literalis & figurata expostio, quæst. 102. 1. 4. 7. & quæstio.
 107. 1. 2. c.
 Lætitia imponitur a dilatactione cordis, ac si diceretur lætitia,
 q. 31. 3. 3.
 Lex dicitur alligandus, quia obligat ad agendum, vel dicitur a
 legendo, quia scripta est, q. 90. 1. 0. & q. 4. 1. c.
 Lex est regula & mensura actuum, quia inducit aliq. ad agē-
 dum, vel ab agendo retrahit, q. 90. 1. c.
 Lex participatiua, & non essentialiter potest dici quælibet incli-
 natio proueniens ex aliqua lege, q. 90. 1. 1. & q. 91. 6. c.
 Lex est ordinatio rationalis ad bonum commune, ab eo qui cu
 iam communitas habet promulgata, q. 90. 4. 0.
 Lex de sui ratione habet quod sit regula humanorum actuum,
 & habet uim coactiuam, q. 90. 1. 0. & q. 96. 1. c.
 Lex est aliquid pertinet ad rationem, si propositiones uniuersa-
 les rationis præterea considerat actum, uel habitum, q. 90. 1. 0.
 & q. 94. 1. c.
 Lex nihil est aliud quàm dictamen præctice rationis in princi-
 pio, q. 91. 1. 3. & q. 91. 1. 6. c.
 Lex maxime respicit ordinem qui est ad beatitudinem, & pro-
 prie ad felicitatem communem, q. 90. 1. c.
 Lex ordinatur semper ad bonum commune sicut ad finem, ideo
 quodcumque preceptum non habet rationem legis, nisi secū-
 dum ordinem ad bonum commune, quæst. 90. 1. 0. 3. c. & q.
 91. 5. c.
 Lex importat ordinem ad finem actuum, non autem passiuem, nisi
 per accidens, q. 91. 1. 3.
 Lex est quintuplex, scilicet æterna, naturalis, humana, diuina, & fomi-
 lis, q. 91. 0.
 Lex dupliciter dicitur esse in aliquo, f. essentialiter, ut in regula-
 re, & participatiua, ut in regulato, q. 90. 1. 1. & 3. 1. & quæst.
 91. 2. c.
 Lex inducit ad faciendū beatitudinem perfectos per amorem uirtutis
 & imperfectos per timorem peccati, q. 91. 1. 2. & q. 96. 6. c. & q.
 107. 1. 2. c.
 Lex indicat ad obseruandam præceptorum per penam, & pro-
 mittere danda per Deum, ut lex dicitur uel per homines, uel lex
 humana, q. 99. 6. 0.
 Omnis lex tendit ad hoc ut amicitiam constituat, uel hominū
 ad inuicem, uel hominū ad Deum, q. 91. 1. 2. & 3. c.
 Lex naturalis est participatiua legis æternæ, & imperatiua diui-

ni luminis in creatura rationali quæ inclinatur ad debitum
 actum, & finem, q. 91. 2. 0. & q. 96. 2. 1. & q. 97. 1. 1.
 Lex naturalis non est habitus proprie, & essentialiter, quæ quæ
 operatur, sed est habitus, id est, habitus uentus, q. 91. 1. 0.
 Et omnes inclinationes partium humanæ naturæ, ut concupi-
 scibilis, & irascibilis secundum quod regulatur ratione, perti-
 nent ad legem naturalem, q. 94. 2. 1. & q. 4. 1.
 Lex naturalis cõmnes plura præcepta, quæ reducuntur ad unū
 primum, bonū esse faciendū, & malū esse uitandū, q. 94. 1. 0.
 Lex naturalis est in creatura rationali, q. 91. 1. 0.
 Et secundum ordinem inclinationis naturalis est ordo præcepti
 legis naturæ, scilicet primo secundum naturæ & solutiuam, secundo se-
 cundum naturæ animalis, tertio secundum naturæ hoīs, q. 94. 1. 0.
 Et ad præcepta legis naturæ pertinet omnia quæ iuxta præctica
 naturaliter apprehenduntur esse bona humana, communi illa ad
 quæ homo hęc naturæ inclinationes, q. 94. 1. 1. c. & q. 4. 1. c.
 Lex naturalis quædam ad prima præcepta cõta est, & ad quæ
 sedm rectitudinē & motus, nō aut quæ ad præctia, q. 94. 4. 0.
 Lex naturalis est una omnium, quia uis legis sunt cõmuni-
 ta in quibus conueniunt utriusque, imperfecti, sed lex
 diuina nō est una, quia uis præcepti sunt particularia, q. 91. 5. 3.
 Lex naturalis non potest dici in uirtutionibus, nisi per similitu-
 dinem, q. 91. 1. 1.
 Lex humanæ derivatur a lege naturæ dupliciter, scilicet per modum
 conclusionis, & determinationis, q. 91. 2. 0. & q. 99. 1. 3.
 Lex naturalis potest mutari addendo, & subtrahendo in aliqua
 particulari, & in paucioribus, non autem quantum ad prima
 principia, q. 94. 4. 2. c. 1. 0. & q. 97. 1. 1.
 Lex scripta dicitur esse data ad correctionem legis naturæ, quia
 per eam suppletur eis quod legi naturæ deest, uel quia lex
 naturæ in aliquam corūbus corrupta erat, q. 94. 1. 1.
 Lex naturalis propter consuetudinem præctice obturata erat
 in particularibus agendis, q. 94. 4. c. 1. 1. & q. 98. 6. c. 1. & q. 99.
 1. 1. & q. 100. 1. 1.
 Lex naturalis non potest deleta a corde aliquis quæ ad prima
 principia, et in uniuersali, sed tantum in particulari, uel quæ
 ad conclusiones, q. 94. 6. 0.
 Lex natura sic corrupta fuit apud Germanos, quod latrocinium
 non reputabatur peccatum, q. 91. 4. 6. c.
 Lex æterna est ratio gubernatiua rerum, in Deo, q. 91. 1. 0. c.
 & q. 91. 1. 0. 3. c. & q. 1. 1. c. 1. 3.
 Lex æterna in se est nota Deo, et beatis tantum, & in uo effu-
 dit nota omni creaturæ rationali, q. 19. 4. 1. & q. 91. 1. 0.
 Lex æterna comparatur ad ordinem rationis humanæ, sicut ratio
 ad artificiatum, ideo eiusdem rationis est quod aliquid sit
 contra utrunque, q. 71. 2. 4.
 Lex omnis in quantum, uisla derivatur a lege æterna, q. 91. 1. 0.
 Lex diuina est necessaria præter legem naturalem, et humanam
 q. 91. 4. 0.
 Lex diuina est participatio legis æternæ in ordine ad finem super
 naturalem, sicut lex naturalis ad finem naturalem, q. 91. 4. 1. c.
 Lex diuina præsupponit legem naturalem, sicut gratia præsup-
 ponit naturam, q. 99. 2. 1.
 Lex diuina principaliter ordinat homines ad Deum, adiuuat
 autem ut conuenit ordinem ad Deum, humana uero conuenit
 ad se, q. 99. 1. 4. c. & q. 100. 1. 5. c.
 Lex diuina proponit præcepta de actibus omnium uirtutum, ob-
 ligandus, uel consilendos, sed lex humana non proponit præ-
 cepta nisi de actibus iustitiæ, uel aliarum uirtutum sub ratio-
 nem iustitiæ, q. 100. 1. 0.
 Lex diuina se extendit ad actus exteriores et interiores, huma-
 na uero tantum ad exteriores, q. 91. 4. c. & quæst. 98. 1. c. & q.
 100. 1. 9. c.
 Lex diuina prohibet et puniat omnia peccata, non autem lex hu-
 mana, quæst. 91. 4. c. & q. 91. 3. c. & quæst. 96. 2. c. & 3. c. & q.
 98. 1. c.
 Lex diuina distinguitur in legem ueterem et nouam, non sicut
 in peccatis omnino diuersis, sed sicut in his perfectum et per-
 fectum in eadem peccata, q. 91. 5. 0. c. & q. 107. 0.
 Lex uetus dicitur esse in æternum secundum moralia simpliciter
 et absolute, secundum cæremonia uero quantum ad
 ueritatem per eam figuratam, q. 103. 3. 1.
 Lex uetus conueniente data fuit temporis Moysi, et non prius
 propter superbiam hominum conueniendam, nec postea
 propter auxilium, q. 98. 6. 0.
 Lex uetus distinguitur a lege natura: non tanquam ab ea omni-
 no aliena, sed tanquam et aliquid super addens, q. 99. 1. 1.
 Lex uetus fuit bona, quia consonabat rationi repugnando con-
 cupiscentiis, q. 98. 1. 0. c. 1. 1. 3.
 Lex uetus prohibebat omnia peccata, q. 98. 1. c.
 Lex uetus non conferebat gratiam, quia hoc Christo referuata
 est, q. 98. 1. c. & q. 99. 2. 1. c. & q. 100. 1. 2. c.